

Mál nr. 252/2018**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys 23. mars 2018. Skaðabótaábyrgð.****Gögn.**

Málskot, dags. 24.8.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 30.8.2018, ásamt yfirlýsingu og umsögn öryggisstjóra X, dags. 20.7.2018.

Bréf lögmanns M, dags. 3.10.2018.

Málsatvik.

M sem var starfsmaður fyrirtækisins Rennslis ehf. tilkynnti um vinnuslys sitt með þeim hætti til Vinnueftirlitsins að hann hafi verið að færa sig milli verkstaða á vinnusvæði X þegar hann kveðst hafa þurft að stíga á sliskju eða göngubru sem lá frá verönd við kaffistofu niður á jörð. M kveðst hafa verið með verkfæratösku á öxlinni og þegar hann hafi stigið á sliskjuna hafi hann misst fótanna og fengið við það mikinn slink á hægri hlið líkamans. Fjórum dögum síðar leitaði M til heimilislæknis og í læknisvottorði hans er haft eftir M að hann hafi dottið þegar hann var að ganga niður skárampa eða trébekk og það hafi verið ísing. Hinn 5. apríl 2018 leitaði M á bráðadeild Landspítala-Háskólasjúkrahúss og er þar haft eftir M að hann hafi runnið á trébretti og dottið. M hefur verið til meðferðar hjá læknum síðan m.a. vegna verkja í baki.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna þess líkamstjóns sem hann kveðst hafa hlotið í vinnu sinni 23. mars 2018. M byggir á að ísing hafi verið á sliskjunni sem hann þurfti að ganga á til að komast leiðar sinnar og hafi hún verið óstöðug, án handriðs og engar ráðstafanir gerðar af hálfu starfsmanna X til að salta eða hálkuverja vettvang. M byggir einnig á að vinnuaðstæður hafi verið ófullnægjandi m.t.t. fyrirmæla í vinnuverndarlöggjöf og reglum þeim tengdum. Einnig vísar M til þess að verkstjórn hafi verið ófullnægjandi og mikil hætta hafi verið á tjóni við þær aðstæður sem uppi voru, Vinnueftirlitið hafi ekki verið kallað til, sbr. ákvæði um tilkynningu vinnuslysa í 79. gr. laga nr. 46/1980 og hafi því ekki farið fram rannsókn á vettvangi og að það standi X nær að tryggja sönnun um að vinnuaðstæður hafi verið fullnægjandi en M. Svo hafi ekki verið og beri því X því skaðabótaábyrgð sem leiði til greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

V telur í fyrsta lagi að það sé ósamræmi í framburði M um ætlað atvik og aðstæður á vettvangi og engin vitni séu að því sem geti varpað ljósi á hvað gerðist og hvers vegna. Af þeirri ástæðu telur V að ósannað sé að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við þær aðstæður sem hann lýsir. Einnig bendir á að frásögn M sýni ekki með skýrum hætti að vinnuaðstæður hafi verið ófullnægjandi. Það atvik sem M hafi tilkynnt hafi átt að eiga sér stað í upphafi vinnudags eftir næturfrost og hafi M átt að taka tillit til þeirra aðstæðna, hann hafi þekkt aðstæður vel og ósannað sé að sliskjan hafi hreyfst til þegar M hafi gengið á henni. V vísar til öryggisprófana sem hafi verið framkvæmdar eftir tilkynningu M um atvikið og hafi hún ekki leitt annað í ljós en að sliskjan væri örugg og svignaði ekki undan álagi.

Álit.

Í málinu liggja fyrir myndir af þeim aðstæðum sem voru á vinnustað M hinn 23. mars sl., bæði frá M og X. Ekki verður séð af gögnum málsins að aðstæður hafi verið þannig þann dag að skilyrði hafi verið til tilkynningar til Vinnueftirlitsins af hálfu X, M leitaði ekki til læknis fyrr en fjórum dögum síðar og ekki er sannað að hann hafi upplýst X um líkamstjón eða óvinnufærni. Sönnunarstaða í málinu er því þannig að M þarf að sýna fram á að hann hafi hlotið líkamstjón í tjónsatviki þennan dag og að aðstæður hafi verið með þeim hætti að X beri skaðabótaábyrgð á því. Þegar litið er til þeirra gagna sem liggja fyrir um aðstæður á vettvangi verður ekki með skýrum hætti séð að umbúnaður sliskjunnar eða göngubruarinnar sem M kveðst hafa gengið um og slasað sig á hafi verið í andstöðu við fyrirmæli vinnuverndarlöggjafar eða reglur henni tengdum. Ekki telst heldur sannað að starfsmenn X hafi vanrækt það að hálkuverja svæðið. Verður því ekki fallist á að skilyrði

skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi gagnvart X og hefur því ekki stofnast greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. október 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.